

POSTANOWIENIE

Poznań, dnia 26 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Krzysztof Józefowicz

Sędziowie: SA Bogdan Wysocki (spr.)

SA Mariola Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2013 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) *S.A. z siedzibą w W.*

przeciwko *M. P.*

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu,

z dnia 23 listopada 2012 r. sygn. akt IX GNc 141/12

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie pozwanego co do punktu 1 i 2 zaskarżonego postanowienia,**
- 2. w pozostałym zakresie oddalić zażalenie.**

/-/ B. Wysocki /-/ K. Józefowicz /-/ M. Głowacka

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił ponowny wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych (pkt 1) i ustanowienie pełnomocnika z urzędu (pkt 2) oraz odrzucił zarzuty od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 8 lutego 2012 r. (pkt 3). W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, że pozwany złożył ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu, we wniosku tym nie podał jednakże żadnych nowych okoliczności, które uzasadniałyby zmianę stanowiska Sądu w zakresie zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Pozwany jedynie podał wysokość przychodów i kosztów, która obejmuje dalszy okres tj. od marca 2012 r. do lipca 2012 r. Wartości wskazane przez pozwanego nie stanowią nowych okoliczności, albowiem są zbliżone do wyników z poprzednich miesięcy. Poza tym w maju 2012 r. pozwany osiągnął dochód w wysokości 2.677,21 zł. Mimo wskazania, że jego sytuacja finansowa uległa pogorszeniu, w żaden sposób tego nie udokumentował. Zatem ponownie zgłoszony wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych podlegał odrzuceniu.

W ocenie Sądu również okoliczności na które obecnie powołuje się pozwany są tożsame z tymi, które stanowiły uzasadnienie oddalonego wcześniej wniosku pozwanego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Pozwany w całości powtórzył uzasadnienie poprzednio oddalonego wniosku i nie przywołał żadnych nowych okoliczności. Mając to na uwadze, ponownie zgłoszony wniosek pozwanego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu na podstawie art. 117² § 2 k.p.c. podlegał odrzuceniu.

Zarządzeniem z dnia 25 września 2012 r. pozwany został wezwany do uiszczenia opłaty sądowej od zarzutów w kwocie 5.304 zł w terminie 7 dni, pod rygorem ich odrzucenia. Zarządzenie zostało doręczone pozwanemu w dniu 22 października 2012 r. Zatem termin do uiszczenia tej opłaty upłynął pozwanemu bezskutecznie z dniem 29 października 2012 r. Wprawdzie pozwany złożył kolejny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, jednakże jako podlegający odrzuceniu, nie przerwał terminu do uiszczenia stosownej opłaty wynikającej z zarządzenia z dnia 25 września 2012 r. Wobec tego zarzuty pozwanego na podstawie art. 494 § 1 k.p.c. podlegały odrzuceniu jako nieopłacone.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany. Z treści zażalenia wynika, że pozwany domaga się uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości i uwzględnienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanego na postanowienie odrzucające wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu okazało się niedopuszczalne. Zgodnie z art. 107 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (dalej „u.k.s.c.”) w razie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych strona nie może ponownie domagać się zwolnienia powołując się na te same okoliczności, które stanowiły uzasadnienie oddalonego wniosku. Natomiast art. 117² § 2 k.p.c. wskazuje, że ponowny wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, oparty na tych samych okolicznościach, podlega odrzuceniu.

Niewątpliwie kolejny wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu opierał się na tych samych okolicznościach. Sąd odwoławczy w pełni podziela argumenty przedstawione przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że żalący w zasadzie powtórzył treść zawartą w poprzednim wniosku, który został prawomocnie oddalony. Wskazał jedynie wysokość przychodów i kosztów, która obejmuje dalszy okres tj. od marca 2012 r. do lipca 2012 r. Jednakże nie stanowią one nowych okoliczności, gdyż kształtują się na zbliżonym poziomie jak w poprzednich miesiącach. Poza tym żalący, również do zażalenia, mimo wskazywania, że jego sytuacja finansowa uległa pogorszeniu, nie przedłożył żadnych dokumentów na tę okoliczność, a tym samym nie uprawdopodobnił twierdzeń w tym zakresie. Z całą pewnością nie stanowi również nowych okoliczności fakt, że w innej sprawie toczącej się przed Sądem, przy identycznych danych finansowych a dotyczących żony żalącego, z którą pozwany prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, uwzględniony został wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Należy bowiem zauważyć, że każdy wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu należy traktować jednostkowo. Fakt przyznania osobie bliskiej, z którą strona prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, zwolnienia w zakresie całkowitym i przyznanie jej pełnomocnika z urzędu w innym postępowaniu nie może mieć wpływu na sposób rozpoznania podobnego wniosku wniesionego w innej sprawie. Są to bowiem dwa odrębne postępowania, w których rozstrzygnięcia o zwolnieniu od kosztów sądowych i ustanowieniu pełnomocnika z urzędu są wydawane oddzielnie, na podstawie okoliczności ustalonych w konkretnej sprawie, które mogą się od siebie różnić.

Ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu, oparty na tych samych okolicznościach, podlega odrzuceniu, a na odrzucenie nie przysługuje zażalenie (art. 107 ust. 2 u.k.s.c. i art. 117² § 2 k.p.c.). Wobec tego zażalenie pozwanego w zakresie pkt 1 i 2 zaskarżonego postanowienia jako niedopuszczalne na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. podlegało odrzuceniu.

Mając to na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w pkt 1 sentencji orzeczenia.

W pozostałym natomiast zakresie, zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie. Zgodnie z art. 494 § 1 k.p.c. sąd odrzuca zarzuty wniesione po terminie, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zarzuty, których braków pozwany nie uzupełnił w wyznaczonym terminie. Skoro pozwany zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 8 lutego 2012 r. nie opłacił, to prawidłowo Sąd I instancji je odrzucił.

Wobec tego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. art. 397 § 2 k.p.c. w pozostałym zakresie oddalił zażalenie pozwanego jako niezasadne jak w pkt 2 sentencji orzeczenia.

/-/ B. Wysocki /-/ K. Józefowicz /-/ M. Głowacka